

Ni paraules
Ni discursos
Ni exhortacions
Ni amenaces. Sinó decrets, i de Seguretat Interior, a més

"Vull intensificar la meua relació amb l'opinió forana; vull assabentar-me dels seus anhelos i de les seves demandes", ha dit el President Companys

Oviedo caurà

HO CREIEM AIXÍ
I HO ESPEREM
PER A AVIAT, ES-
CRIU "POLITICA"

L'assistència ciutadana al Consell de la Generalitat i a les seves directrius

El President de la Generalitat, després que aquest matí ha rebut diverses visites al despatx oficial de la Presidència, ha conversat amb els periodistes.

El senyor Companys ha remarcat que rebria la visita del Consell d'empresa dels Maguts d'Alemanya, el qual, en representació d'una trecenta obrers, li ha lliurat dues mil pessetes perquè algunes destinades com ho cregui més convenient, i al mateix temps li ha expressat llur adhesió i col·laboració en l'obra del Consell de la Generalitat.

—Es reben —ha seguit dient l'Honorable President— extraordinari nombre d'adhesions i ofertes de cooperació, la qual cosa demostra que hi ha una gran assistència ciutadana al Consell de la Generalitat i a les seves directrius.

En fer constar el senyor Companys que esperava d'un moment altre l'arribada dels senyors Terradellas i l'agència, que han romàs unes hores a València, ha afegit:

—Demà, dimarts, tal com ha estat anunciat, es reunirà el Consell. Aquesta reunió serà molt interessant, car hi seran aprovats uns decrets del Departament de Seguretat Interior. Ni paraules, ni discursos, ni amenaces, ni exhortacions; decrets, i de Seguretat Interior a més. També s'hi tractaran els problemes d'organització i de guerra.

Tinc el propòsit d'intensificar la meua relació amb l'opinió forana. Vull assabentar-me dels seus problemes i de les seves demandes, i he destinat els dissabtes, començant el d'aquesta setmana, per a rebre les comissions que vulguin visitar-me.

El senyor Companys s'ha acomiadat dels reporters dient que tenia excel·lents notícies de la guerra en tots els fronts.

A L'ATAC!

Oviedo altra vegada. Els minaires tornen a trepitjar els carrers de la capital asturiana. La nova ha dut a les ciutats i a les trinxeres un alè d'entusiasme i d'esperit combatiu autèntic i audaç.

Fa cinc mesos, per l'octubre, els obrers d'Astúries iniciaren un primer atac a la ciutat que Aranda havia vestit de feixista. El carrer d'Uria, les Adoratius i l'Estació foren teatre de combats heroics on es trobaren cara a cara la dinamita i les metralladores. Els minaires anaven avançant, lentament, carrer a carrer, però Oviedo encara tenia comunicació amb la reraguarda facciosa, amb l'occident d'Astúries i amb Galícia. Els lluitadors republicans no havien pres el Naranco ni havien tallat el camí del Grado. I, naturalment, Cavallanti, el general "Tenorio", envia reforços a Aranda —que, no cal pas amagar-ho, és considerat com un dels estrategs més fins amb què compten els rebels—. I Aranda, alhora que iniciava el trasllat del seu quarter general al Grado, aconseguia allunyar, per un temps, els minaires de la ciutat.

Però les forces de González Peña no han restat pas parades ni es varen descoratjar. Al contrari, per una banda enviaren una columna —la del "Coritu"— cap a les terres de Leon, d'on cada dia arriben noves dels avanços heroics i audaços cap al mateix cor de la sublevació. Per altra banda, els minaires començaren llur atac a les posicions del Grado, que són, en realitat, la base de la resistència blanca a Astúries. Quan s'han

trobat a un quilòmetre i mig del quarter general d'Aranda, i quan han aconseguit tallar la comunicació d'Oviedo amb tota la resta de les forces feixistes prenent el Naranco i la Tanderina, llavors els minaires, per sorpresa, s'han llançat a l'assalt.

Des de la matinada fins al vespre, les jornades de diumenge i dilluns han estat jornades d'heroisme col·lectiu. L'audàcia dels minaires ha arrabassat a les forces feixistes les seves primeres defenses i, en alguns llocs, ha fet retirar-los de les seves segones línies.

A través del filferro espinós i de les cortines de foc de les metralladores, els minaires, amb la granada a la mà i la cigarreta als llavis, han tornat a trepitjar els carrers d'Oviedo. A la plaça de toros, a l'Asil del Fresno i en molts altres llocs d'importància flameja la bandera tricolor.

Ara bé, això, que constitueix un avanç d'importància, una operació que pot anar convertint-se en decisiva, cal que no ens faci perdre el món de vista.

A Oviedo, els minaires han atacat, com s'ha atacat a Madrid. Com cal que s'ataqui a tots els fronts. Sense aquesta ofensiva general, que tothom reclama, l'avanç de les forces populars a Madrid i a Oviedo no podria continuar i, encara que continués, veuria minvada la seva eficàcia.

A l'atac! A l'atac, a tots els fronts! I que la reraguarda, amb màxima disciplina, respongui. Perquè la reraguarda també és un front...

De molts dies ençà la nostra ciutat no havia presenciat un espectacle tan encoratjador com el d'ahir a la nit a les Rambles, ensaïes totalment per una immensa gornació d'homes de totes les edats i estaments socials, que feren d'una manera correctíssima els exercicis militars preliminars.

Tothom, davant d'aquella naixent demostració de força, una nova força que neix potent i segura se sentí reconfortat.

Davant les tropes mercenàries de Franco, davant la llopada que la reacció internacional aboca sobre la Península, Barcelona, Catalunya tota veia aixecar-se ahir al vespre, a quarts de vuit, un poble, un noble autèntic al qual sols mancaven les armes per a esdevenir l'Exèrcit potent que milers de veus catalanes demanaven des de fa dies, des de fa setmanes.

L'espectacle ciutadà tenia una innegable grandesa, la grandesa de la virilitat i la fortitud. Homes que passaven dels quaranta anys, nols que no arribaven als divuit, tots portaven el pas i dins del cor la suficient entesa per a guanyar i per a vèncer. Admirable exemple de la reorganització!

Tots els homes que durant aquests dies han tingut exerciciant-se en diversos indrets de Barcelona, anit s'aplegaren a les Rambles per tal d'oferir als ciutadans un exemple de camí a seguir. Un acte, que, com hem dit en començar, tingué la virtut d'elevat més i més la moral de guerra d'aquesta reraguarda per la qual la guerra no era sentida íntegrament.

Els futurs soldats del gran exèrcit del poble, després dels exercicis es dirigiren Rambles avall enlastrant pancartes i consignes, resum de les nobles aspiracions d'un poble en guerra.

(Pulg Farran)

Denuncien el transport de nitrat per als rebels

Boston, 23. — La tripulació del vaixell britànic "Linaria", ha adreçat un missatge al President Roosevelt on se li demana que impedeixi que el vaixell transporti nitrat als rebels espanyols.

El vaixell havia de dirigir-se a Hopwell per a carregar nitrat amb destinació a Sevilla.

Les "bones intencions" dels nazis en els afers d'Espanya

Ribbentrop ressuscita la qüestió de l'or espanyol dipositat a l'estranger pel Govern de la República

Tot sembla indicar que Alemanya pretén, pels mitjans que sigui, fer fracassar la no intervenció

Londres, 23. — No es aventurat suposar que després d'haver obtingut la col·laboració de Portugal a la no intervenció efectiva, els països que formen part del Comitè de Londres tindran altres reivindicacions a presentar que permetran continuar el joc polític del Comitè de no intervenció. Es tracta ara d'aconseguir que el nombre d'observadors britànics a Portugal quedi augmentat fins a una xifra que es consideri acceptable. Per altra banda s'insinua la possibilitat que els agents que vigilaran la frontera francesa siguin rebuixats. És possible que molt aviat s'arribi a un acord sobre aquest particular.

Els periodics anuncien aquest matí que Anglaterra —en el servei de costes— haurà de mobilitzar uns 10.000 mariners i el cost de la vigilància serà molt crescut.

Allò que més preocupa ara els observadors internacionals és la resolució que es donarà als problemes —exclusivament polítics— que es plantejaran en el Comitè de no intervenció. Per referències llegendàries sabem que ahir l'ambaixador del Reich a Londres, Von Ribbentrop, planteja novament la qüestió de la immobilització de l'or dipositat a l'estranger pel Govern legítim de la República. Aquesta proposició, plantejada mentre es discutia la repartició de zones navals, sembla indicar cap a quins camins es dirigeixen els alemanys en el Comitè de no intervenció.

L'ambaixador de la URSS a Londres, senyor Maisky, replicà energèticament a Von Ribbentrop i una vegada més adduï les raons per les quals protestava contra la introducció d'un assumpte completament estrany a la discussió que estava plantejada.

Aquest incident —repetim— indica clarament que la qüestió de l'or —que ja Alemanya demana que es discutís en anteriors sessions del Comitè— estarà novament a l'ordre del dia, quan s'hagi arribat a un acord complet —probablement el dimarts— en la repartició de zones de vigilància marítima. Llavors hi ha altres països que plantejaran noves reivindicacions del problema espanyol.

Suècia —per exemple— que França té la intenció de plantejar novament el problema de la retirada dels elements estrangers que actualment combaten a Espanya. Com ja és sabut aquestes reivindicacions havien estat presentades ja anteriorment per Itàlia i Alemanya.

Com es veu, el Comitè de Londres —la vida del qual ha estat molt accidentada— està organitzat per a

empresar l'estudi dels problemes que planteja novament el conflicte espanyol.

"Combativitat, disciplina, cohesió, obediència al Govern: heus ací com cooperar a l'èxit d'Espanya en la política internacional", ha dit Alvarez del Vayo

"En pujar Hitler al poder, el feixisme es va convertir en un element decidit d'agressió internacional"

Madrid, 23. — El ministre d'Estat, després de fer unes declaracions a un periodista, a les quals pertanyen els següents paràgrafs:

La millora de la situació internacional, amb relació a nosaltres, està en relació directa amb la convicció que sobre camí constant en les decisions occidentals, que la victòria de les armes republicanes es garanteix en al·lò que a Espanya fa referència a la seguretat d'aquestes democràcies, mentre que la victòria d'Alemanya i Itàlia, el factor de fet en el camp rebel, seria en greu perill a l'occident l'existència d'aquestes democràcies i la causa general de la pau.

L'aspecte de la política exterior espanyola va encaminat, principalment, des de fa mesos, a portar al desenvolupament de les democràcies occidentals, aquest aspecte, per a mi, és el més important, perquè és el més susceptible de la qüestió espanyola, el factor de fet en el camp rebel, seria en greu perill a l'occident l'existència d'aquestes democràcies i la causa general de la pau.

La política exterior espanyola va encaminat, principalment, des de fa mesos, a portar al desenvolupament de les democràcies occidentals, aquest aspecte, per a mi, és el més important, perquè és el més susceptible de la qüestió espanyola, el factor de fet en el camp rebel, seria en greu perill a l'occident l'existència d'aquestes democràcies i la causa general de la pau.

feixista d'amenaza i de terror. No desespereu que les democràcies occidentals arribin a estar, respecte a Espanya, d'acord amb llurs interessos vitals. Per moltes que siguin les decepcions que se'ns ofereixin en el terreny internacional, la República té la seva trajectòria marcada i ha d'insistir continuament en les seves constants crides a les consciències democràtiques del món.

Se'm pregunta —ategeix— en quina forma pot el poble de l'Espanya lliure, cooperar al major èxit de la política internacional del seu govern. Primer, lluitant per la República fins a donar la sensació absoluta de la victòria; després donant una sensació constant de disciplina, de cohesió i d'acatament absolut a les decisions del govern. Cada acte inconscient d'aquests grups anomenats incontrolats, cada desafur que es cometi a la reraguarda, compromet tota esperança d'una millora de la nostra situació internacional. El millor element de la nostra política internacional és el poble espanyol mateix, defensat la seva independència com ho venen fent els admirables combatents de Madrid. Cada espanyol pot portar a la política internacional d'Espanya a les trinxeres o a la reraguarda, la seva ajuda amb solament complir amb el seu deure

d'espanyol, pensant que el major crim que pot cometre's contra els que varen voler defensar el nostre

Han retornat a Barcelona els jutges especials en els dels de Centelles, Sant Martí de Centelles i Vilanova

De l'autòpsia dels cinc camperols morts a Centelles es dedueix que hom disparà contra ells mentre es trobaven en grup

Han tornat de Vilanova i la Geltrú i de Centelles els jutges especials que havien estat designats per a activar els fets ocorreguts a aquestes localitats, els quals han estat aquest matí a l'Audiència per tal de donar compte al president de les gestions portades a cap.

Segons les nostres notícies, el magistrat Rodríguez Dranguet, jutge es-

pecial en el sumari que s'instrueix per l'ocorregut a Centelles i a Sant Martí de Centelles, durant la seva estada en la primera d'aquestes localitats prengué declaració a un gran nombre de veïns i disposà l'exhumació dels cadàvers de les víctimes, els quals ja havien estat enterrats.

(Passa a la pàgina 3)

L'OFENSIVA SOBRE OVIEDO

Després de cinc hores de lluita, la bandera tricolor oneia al Mercadín

Gijón, 23. — Continua violentíssima la lluita iniciada per les forces lleials als fronts d'Astúries. Durant tota la nit del diumenge al dimarts, des de San Esteban de las Cruces al Cristo de las Cadenas hom pogué presenciar un dels espectacles més brillants de la guerra.

La resistència dels rebels en aquest sector es comprèn perfectament si hom té en compte la importància de les fortificacions dels facciosos construïdes a l'empàs de la paralització d'operacions en el passat període.

Amb les primeres clars del dia, l'enemic comença a abandonar els reduïts i fugir en grans grups per on millor podia.

Els canons rebels del Naranco obríren foc que fou replicat per les nostres bateries.

Foc després, des del Mercadín al diposit d'aigües, la lluita era terrible.

Els lleials es llançaren sobre la plaça de braus al Mercadín i la Casa del Jabonero.

Els nostres combatents cobriren tots aquells llocs amb la metralla de llurs bombes i amb llurs cartutxos de dinamita, sense tenir en compte la pluja de foc que els rebels els envien.

Des de l'interior de les cases on encara s'havien fet forts, els facciosos disparaven contra les nostres tropes. Els lleials es decidiren a fer alçar-los d'aquelles cases, però abans d'abandonar-ne l'última, l'enemic fugia cap al Mercadín, on els rebels iniciaren un foc ràpid.

Els nostres atacaren amb infatigable impetu que imposava terror. Fou una lluita d'enorme duresa que es perllongà encara durant un parell d'hores.

Per fi l'última casa de l'illa s'enderrocava com si fos de paper. L'artilleria lleial adreçà els seus trets cap a l'interior de la Catedral, Col·legi de Santo Domingo i Fàbrica d'Armes.

Grans columnes de fum denunciaven poc després que les nostres bateries havien assolit el cobert blanc.

Hom atacà el Chafel Longoria, que fou volat per les nostres forces. Pel sector Colloie-Lugones, l'enemic organitzà una contraofensiva a tota la zona i tractà de reconquistar allò perdut. Per a això posà en joc tots els efectius de què disposava.

S'ha lluitat de manera terrible durant cinc hores.

Els facciosos sortien amb freqüència dels parapets, però quelen a grups. La realitat dels fets els féu desistir de llurs propòsits.

Els nostres creixeren en l'atac contra el Mercadín. En arribar-hi a les tapes, cessà de disparar la nostra artilleria i entrà en acció la dinamita, així com també començà a fer-se ús de les bombes de mà.

En aquell moment, l'enemic rebé reforços i intentà l'inversar-se al Mercadín. El comandament lleial es

donà compte de la maniobra i dispançà l'atac al Mercadín s'indiciés l'atac al Villar. Aquesta entencada disposició decidí que l'enemic concentrés les seves forces al Mercadín.

L'artilleria començà a disparar contra el Villar, i aquesta circumstància l'aprofitaren els nostres combatents per atacar amb més força i tallar-los el foc que l'enemic feia de diversos punts.

La distància que ens separava del Villar anava escurçant-se per moments. Entraren en acció el tren

blindat i els carros d'assalt, bo i enclausant-se per la via ferrada i la carretera.

Els nostres combatents es llançaren de sobte a l'assalt de les tapes del Mercadín, i es travà una lluita acarnassada.

Les darreres clars de la tarda vèl·lora flamejaren al Mercadín la gloriosa bandera de la República Espanyola.

Una companyia creuà la via i en plena nit hom seguix escoltant el rugir de la lluita, que continua molt interessant.

Les segones línies de fortificacions enemigues a Oviedo són al nostre poder

Madrid, 22. — El periòdic «Claridad» publica aquesta nit detalls interessants de l'ofensiva lleialitzada per les forces del Nord, a Astúries. Diu que totes les forces han estat ajustades perquè compleixin les seves funcions, fins comptant amb el nerviosisme dels primers moments.

A les cinc en punt, les bateries de Colloie, dispararen quatre canonades, que eren la consigna, i llavors amb gran entusiasme començà l'operació a tota la zona.

La situació d'Oviedo, una vegada més sotà el nodrit foc de les nostres bateries, és angixosa, naturalment, per als que són a dins.

Al principi es defensaren durant tres hores, contestant als nostres trets les bateries faccioses. Després callaren ja per tot el dia.

L'assalt a les trinxeres i parapets, es féu quasi simultàniament a tots els fronts. El hagué a la violenta en els quals s'empararen bombes de mà i dinamita. Deis a tacs nostres, els de Villar i Vidies, tingueren moments de gran emoció, ja que l'enemic fou desallotjat de les seves trinxeres en atac a la bellesa.

Des del Mercadín a Buenavista, l'exèrcit regular atacà perfectament.

L'atac fou de sorpresa a tota la part sud-est de la capital, des d'Oviedo al Villar. Els tacs, que han romàs moltes hores als parapets, bastant abans d'acabar, es llançaren a l'assalt amb bombes de mà i dinamita. A penes hi hagué necessitat d'emprar els fusells. En acabar el dia, l'ofensiva era ja general.

Els homes de Fiores, feren saltar els parapets enemigues, i el Mercadín, que estava batut pel nostre foc des de fa molts mesos passà a les nostres mans. Pel Manjoli i el Cristo, les coses succeïren d'una manera més definitiva.

Lucio Teago, comandant en cap de la Brigada de Sobrandio, seguí els moviments de les seves forces, les quals obtingueren immutables èxits en tota aquesta ofensiva general en els fronts d'Astúries.

Les tres columnes Otero, Hevia i Diez Corrua operaren conjuntament. La casa del Jabonero, reduïda màxim i primer dels facciosos a Buenavista, calgué a poder nostre.

Els nostres homes saborearen per damunt de la Plaça de Braus, i s'obriren en ventall una versió lesmentada de casa i altres vers la central elèctrica, mentre un altre tercer grup es llançava damunt l'Asil del Fresno, el qual fou conquistat amb rapidesa. La lluita fou tènua i fallant. Els soldats del poble s'oposaren els guardies i defensors de l'Asil del Fresno, que estava convertit en una veritable fortalesa, i que calgué a poder nostre què en la seva totalitat. La central elèctrica no trigà tampoc a caure. L'enemic, desconcertat davant l'empenta de l'exèrcit popular, no encertà per aquest indret a oferir-nos una defensa formal.

Per la part d'Olivares, Torrado, el comandament d'una secció, conquistà també una posició molt valuosa per a l'enemic a aquest sector. Cal esmentar igualment el batalló base, Peregazua, el qual tenia dos objectius al Monte Pando, a San Claudio. Aquest mont significa el domini de la carretera de San Claudio, utilitzada fins ara pels facciosos per al proveïment de la capital. A penes entraren en foc els homes de Peregazua, entrà el matí, havia desallotjat aquesta posició l'enemic.

A primeres hores del dia, les forces de la Brigada de Lugones, al comandament del capità Seiga, prengueren, a l'assalt, els parapets

enemics de Fiteria. El primer objectiu d'aquell sector fou el cim del Naranco. Després de l'assalt a l'assalt, la posició, alguns trops seguien avançant fins arribar al cim del Villar un fort parapet enemic i l'Orfanato Minero, en què l'enemic tenia a l'Orfanato, la qual cosa preparà, decidivament l'assalt de les forces d'infanteria i metrallores, que es realitzava poc després sobre les posicions rebels que volten els pavellons de l'esmentada entitat humana.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

L'avanç de les nostres forces sobre el Pico de la Trecha, a El Trecho, posició excel·lentment fortificada i defensada per ferrosos espinosos, fou magnífic. Cada un de cert nombre de milicians, anava proveït d'unes tenalles de tallar filferro.

La tasca que hom imposava a aquestes forces, damunt els objectius militars coneguts, i unes hores després, es pogué veure a Oviedo, a conseqüència del bombardeig, diversos incendis.

La frontera franco-espanyola és tancada i barrada des de dissabte a la nit
Esperem que, en obrir novament la porta, no solriem cap sorpresa desagradable

(De «Le Petit Journal»)

Es recomana a tothom, que aprofiteu aquesta ULTIMA SETMANA de QUINZENA BLANCA de EL BARATO

EMPRESA OBRERA

tingueu present que entre les Rebaixes i Descomptes actuals s'obté més d'un

30% d'economia EN ARTICLES SUPERIORS

NO PERDEU TEMPS...

feu les compres com més aviat millor, i a ésser possible els matins, ja que a les tardes hi haurà una enorme gentada

Les dones de la nostra pàgina han de saber que una gallina valga només 80 ous cada any, mentre que les gallines de raça donen una mitjana de posta anual de 140 ous.

Així vol dir que la nostra pàgina que tingui, per exemple, 100 gallines de raça, obtindrà, al cap de l'any, 500 DOZENS D'OUS MES que aquella altra que crida igual nombre de gallines vulgars.

Dones del camp: la Conselleria d'Agricultura us facilitarà la substitució de l'aviram de mala raça.

Prohibit circular pel port

El Sindicat Unió del Ram del Transport Terrestre, junt amb el del Transport Marítim, posa a conseqüència de tot el poble de Barcelona que a partir d'avui quedà absolutament prohibit circular pel port de Barcelona.

Esperem que la dita ordre serà acatada sense excepció, en bé de la guerra que sostenim, bo i eliminant d'aquesta manera una mitja d'espionatge del qual es servien els invasors.

CARTELLERA OFICIAL D'ESIRENES I REESTRENES

Setmana del 22 a 28 de febrer

ASTORIA-MARYLAND. El capità Blood; Còmica i Dibutxos.

ACTUALITAT. En-erolucada del Sud; Sobre mèdics; tel·lular; matorrals; El cantor alpino; La ciutat de David; Recorregut de Castella.

AMERICA I FOC NOU. Rota de mediterrània; Còmic secret; El billete premiado.

ARENAS. Catalina, per Francesca Gual; Amors de Susana; El rey del Broadway; Dibutxos.

ATLANTIC I SAVOY. Amor a primera vista; Curiositats; Jocs del Renaixement; Ales susanes; La mània del denari; Grups Còsmos del Don.

ARNAU FLORIDA I BROADWAY. Los héroes del barrio; Escandaloso estudio; La canción del vaquero.

BARCELONA. Sábado, domingo y lunes. Una mujer de su casa; El signo de la muerte.

BOSCH I PRINCIPAL. El deber; Quién mató al Dr. Crosby; Viva la marina.

BOHEME I TALIA. Sansón; Madrid tumba del fascismo; El último minuto; El túnel transatlántico; Colón, traicionado.

CATALUNYA. Hombres en la noche; El vengador; Tercer reportaje del front de Madrid.

CR. El asesino invisible; Licenciados del amor; Còmica i Dibutxos.

COLISEUM. — FURIA, per Billy Sydney. Còmica i Dibutxos. ATRACCIONS.

CINEMA ALIANÇA. Rebelión a bordo; El hombre de los brillantes; Salvavida del miliciano.

FRONTO IXIKI-ALAI. Aquesta nit, a les deu: ALEGRIA-AURELI contra SAGRARIO-LOLLILA.

Demà, tarda, a les quatre: SAGRARIO-LOLLILA contra ANGELINES-AURELI.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

Detalls per cartells.

FRONIO NOVETATS. Aquesta nit, a un quart d'onze: QUINTANA IV-PEREA contra ZRRRAGA-UNAMUNO.

Demà, tarda, a dos quarts de 5: A PALA: SOLOZABAL-ARREMANIA contra AZURMENDI-UNAMUNO.

MUNDIAL. — Nido de águilas; Ana, la del ramolador; Viva Villa.

MIRIA. La generalita per Dick Powell; El vagón de la muerte; Rhodés el conquistador.

MONUMENTAL. — Escándalo estudiantil; Las mil y dos noches; Lucho de sexos.

Les nostres bateries de lècera i Fuendetodos canonegen les concentracions faccioses.

A Zalla les forces lleials han practicat reconeixement sobre el terreny fauista, cosa que ha servit per a establir noves posicions i fortificar-les. Aquests treballs en els sectors esmentats i a l'extrem Sud-Ebre han estat efectuats amb tota rapidesa i perfecció.

A Azala les forces lleials han practicat la minvat, especialment en el sector Sud-Ebre.

L'enterrament tindrà lloc demà dimecres, al matí. Sortirà del carrer Tarrida del Marmol (abans Ronda de St. Antoni, núm. 45)

facilejos rebien els refors no podran reconquistar de copos de les maren-
eres el terreny perdut.

En els sectors de La Maralosa i Morata de Tajuña és on més intensament es combat. Els facilejos volen aconseguir que els catalans tinguin un fonsament del front pel sector de Getafe, puix que això seria per a ells una pèrdua irreparable.

A les primeres hores de la tarda comença el tot el tot el front del Jarama, per iniciativa de l'exèrcit popular. Hem guanyat algunes posicions i conquistat extensions de terreny.

I amb tot i ésser això important, no n'hi ha més fonamental. El comandament es complau a assenyalar, amb la novetat més soborserint d'aquesta jornada la cohesió, la moral, la disciplina i el valor de l'exèrcit de la República.

En els altres sectors hem començat les ofensives i a les primeres hores de la tarda la impressió és bona; però l'operació no hi acabat encara.

Les forces rebels que actuen a l'Hospital Clínic intentaren una sortida per a iniciar un contracte que ens impossibilités avançar, però les nostres forces les han rebutjades.

—Podeu dir-nos alguna cosa del sector del Jarama?

—Doncs, que se segueix combatent per iniciativa nostra i que les impressions que tinc fins ara de la marxa de les operacions són excel·lents.

Moscou, 23.-Do l'Agència Tass. La Unió celebra avui amb gran solemnitat el XXII aniversari de l'exèrcit roig.

El mariscal Vorotólov, comandant de l'Exèrcit del Departament de Defensa, ha publicat una crida en la qual, entre altres coses, declara:

"Voleu d'amor i de sollicitud per part del poble soviètic, l'exèrcit roig rebutjarà qualsevol atac i anihilarà tots els enemics que vulguin oposar-se al nostre treball pacífic, a una vida normal al bell dret del nostre país. La classe obrera i els treballadors de tots els països, i la humanitat entera veuen en l'URSS, i en la potència del seu exèrcit roig, el millor i més segura garantia de pau, i un ferm amenaçament contra tots aquells que vulguin provocar una conflagració mundial".

(Ve de la primera página)

Aquesta tarda s'ha efectuat l'enterrament de Ventura Vergés, antic militant socialista conductor del cotxe de l'escola del conseller de Provisions mort a conseqüència d'un accident sofert a un pas de nivell.

La comunitat ha sortit del domicili del malaguanyat company, i han estat en gran nombre les persones que s'han volgut sumar a aquesta sentida manifestació de dol.

Obligatori.

No dubitem que el nostre fervent desig serà recollit pel Govern de la vostra Presidència i convertirà en sortosa realitat el que és un afany general, pregonament sentit per tot

HACER LA REVOLUCION.

el poble revolucionari de Catalunya.
Visqueu molts anys per al bé de
la nostra causa.»

**HAMORT
MARIAN
FOYE**

València, 22. — Aproximadament a les 12 hores, una matrona amb hidro facies s'obliqua a la platja de Marítims i ha llançat bombes explosives i incendiàries, sense aconseguir cap objectiu. Les bombes han llançades per aquest hidro han causat molt poca danys.

Prop de dos quarts de vuit del matí, un altre hidro facies ha evolucionat fins a l'extrem sud de la ciutat i ha llançat diverses bombes. Han funcionat immediatament les defenses antiaèries i les nostres forces aèries i la seva persecució i han fet fugir.

En aquesta segona incursió, el hidro ha llançat bombes i s'han hagut de lamentar víctimes i danys.

Al dispensari de Colom han estat auxiliades Francesca Bou, de 45 anys, i la seva filla, Francisca Bou, de 14 anys, amb lesions de menor gravetat.

A l'Hospital ha estat auxiliat el nen de 6 anys, Joaquim Nister Azor, de la família de l'home que s'anomena Josep Burgos Giménez, que ha mort a pocs d'ingressar.

També ha estat portat a l'Hospital un altre hidro facies dona, que no ha estat identificada.

Després de la mort de l'home, només tu l'ent de gravetat. D'aquesta greu ferida ha mort ara l'amic.

Selmanes de sofriment, de llavors que la dona ha estat a la força de la seva joventut ha estat impotent per a sobreviure... Pobre amic! La companyia L'aviació, que és el seu sol i el seu únic refugi, viu en flor. L'aviació, però, li ha ofert una mort glorirosa.

La seva família, recentment traslladats a l'estranger, ha quedat desolada, pare políode de Foyé, el nostre condol més pregón. Sabem, en aquella casa dissortada, que sentim

Al sector d'Almeria l'atac de les forces lleials dona excel·lents resultats

Almeria, 22. — Notícies rebudes del sector d'Utiya donen compte que l'atac iniciat per les forces de la República al sector de Juvics comença a donar excel·lent fruit per a la causa del poble. Els lleials que comanda el comandant Romero han conquistat, després d'una important operació, algunes posicions de Trévies, on dominen gairebé completament. És possible que a hores d'ara el poble de Pitres, que es trobava completament encerclat, hagi caigut a poder de les forces lleials. Els soldats i oficialitat actuen d'acord i es destaca la gran labor del comandant Romero, les forces del qual es batien heroïcament contra l'enemic que es replegia i abandonava gran nombre de baixes i moltes municions.

L'artilleria lleial ha bombardejat concentracions facioses amb resultat positiu.

Existeix gran optimisme entre els caps de les forces republicanes que actuen amb veritable fermesa. La disciplina es manté amb fervor i esperem poder comunicar aviat notícies molt favorables sobre operacions en aquest sector.

Grandios festival en homenage a Mèxic i la U.R.S.S.

DIUMENGE, A LA MONUMENTAL

Organitzat pel Grup Stalin i patrocinat per la delegació del districte V.6, el Socors Roig Internacional (S. C.) prepara per al proper diumenge dia 28, a les deu del matí, a la plaça Monumental, un festival de primera magnitud.

L'acte, que serà a profit de les ambulàncies i homenage als països germans Mèxic i la U. R. S. S., revestirà caràcter de solennitat artística, conjunt de masses corals de Clavé, Orfeo de Sants; Orfeo de Gràcia; Orfeo Català; bandes de totes les casernes i partits, etc., etc.

La festa revestirà, a més, un excepcional caràcter de solidaritat i unificació antifacista i hi prendran part oradors de totes les tendències polítiques i socials.

Oportunament s'anirà donant compte de l'ordre de la festa, que promet ésser un acte de perdurable record.

ELS HOMES D'ESQUERRA A PRIMERA LINIA...

Al front d'Aragó ha mort Samuel Morera

En una de les batalles més dures i més asferrades que s'han produït al front d'Aragó, ha caigut per sempre, víctima de la metralla facista, un home jove i coratós: Samuel Morera.

Samuel Morera ha caigut en la defensa heroica d'un ideal de llibertat que sempre havia sentit amb sinceritat i entusiasme. Militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, actua sempre d'una manera intensa i profunda des de Terrassa integrant llurs les seves energies i la seva capacitat a l'expansió dels ideals bàsics d'aquest partit de la democràcia catalana.

Ahí, a la tarda, a l'assalt, va guiar l'enterrament del seu cadàver. Una gran multitud acompanya les despulles de Samuel Morera a la seva darrera estada.

«Aben els seus familiars, singularment Samuel Morera —pare del finat— element destacat d'E. R. de C., l'expressió del nostre condol sincer.

AFINITATS

Flores Arocha se'n va amb Franco

Goethe, en «Els afinitats electives», una de les seves més notables obres, analitza el fenomen. Però no tenim necessitat de rellegr-la per a comentar la notícia que amb justificada alegria les ràdios facioses llançaren l'altra nit.

Aquesta notícia diu així: «Flores Arocha, sobrin i successor del gran bandit de les muntanyes, que la guàrdia civil no havia pogut capturar durant varis anys, se ha apresurat, apenes supo la caïda de Màlaga a pasarse al nacionalisme con una partida de veinte hombres».

Com no no havia fet abans? Flores Arocha, negot operta, com el seu oncle de sangnament moria, a la serrallada de Ronda. Armat de la seva escopeta, desafià, mesos i mesos, l'anomenat Benemérit Institut. A la regió que recorria, per muntanya, valls, turons, boscos, matolls, planes, rius, rierons i costegats, pobles i viles, tots podien veure'l i parlar-hi i el veien i hi parlaven diàriament. Tot hom menys els seus perseguidors oficials. Aquests no se'l trobaven mai.

Arribat el pronunciament, Flores Arocha, que no podia canviar la seva actitud? Hi havia amb ell mateix. Tot havia canviat a Espanya. Per què no canviaria igualment la seva actitud? Hi havia dos exercits en presència. Amb quin d'ells se n'aniria? Un gitano amic seu li digué que, per a procedir amb llibertat, devia prendre partit pel bàndol en què no militessin guàrdies civils. Però era el cas que hi havia sentit de triomfar en els dos, al començament de la guerra. I poc després va saber Flores Arocha, amb pregudat desconol, que el Govern legal, lluny de suprimir el Cos que fundà el duc d'Almodovar, l'estava reorganitzant sota un altre nom.

I Flores Arocha, després de llargues perplexitats, decidí apartar-se dels bellgerants i obrir pel seu compte. Robaria i atracaria rebels i lleials. I es fingiria, ja partidari de Franco, o bé defensor de la República, segons els llocs i les circumstàncies.

I així ha vingut fent-ho fins als dies de la caïda de Màlaga. Oficialment era, amb la partida que el reconeixia com a cap, un «encontrable». Però ningú no podia acusar-lo de parcialitat. Deixava sense diners sense joies i sense queviures, amb la mateixa igualtat equitativa, els qui escolaven embadalits, a les nits, vora llurs ràdios, les peces oratòries d'aquests valerosíssims i intel·ligentíssims, gallardíssims i abastem general anomenat Quelpo de Llano, que els qui, en sentir aquest nom, estiraven els llavis i cloten els punys...

Facciosos? Lleials? «Tot és u i el mateix», deia Flores Arocha, encara que no ha llegit el llibre sof alemany que va dir tal sentència. I es col·locava l'escopeta a la cara i cridava amb veu terrible: «La bossa o la vida!».

Després, segons anaren passant els dies, les setmanes i els mesos, Flores Arocha, anà evolucionant. Al principi, no sen donava compte. Les seves simpaties oscil·laben segons les incidències de la campanya, però acabaven per inclinar-se del cantó de la facció. Fins que, en un matí memorable, Flores Arocha sentí llegir en un diari de Màlaga, una relació de l'assalt i presa de Badajoz per les hordes salvatges de Castellan i Vagüe. Els moros, legionaris, falangistes i requetés que havien pujat a Extremadura, des de Sevilla incendaven, mataven, robaven i violaven sense por ni dol. I acabaven de coronar les seves gestes amb els metrallaments en massa a la Plaça de Brax de Badajoz.

I Flores Arocha després de sentir palpitant la informació del periòdic malacità, exclamà amb veu tremolosa:

«Aquesta fan a l'engros alio que jo laig en petit... Aquesta son els meus i no els altres. I després de dir-ho, li semblà que l'ombra del seu llustrat oncle, assaïat de vells, nens i dones, incendiador de barraques, li somreia des d'una vovera propera...

Però Flores Arocha, home previsor, va voler esperar. Màlaga estava en poder del Govern. No li convenia decidir-se encara. I sols quan li explicaren que els italo-alemanys, amb renouard de requetés i falangistes, havien entrat a Màlaga, prengué la gran resolució de declarar-se públicament partidari del feixisme i subdit de Franco, Quelpo i Mola.

Es vestí amb la camisa negra. Corcà a Antequera ensenyant de la falange. Es procurà una escopeta i una bandera roja i groga. Arengà els vint desvergonyits que el reconeixien per cabdill i feu que es vestissin com ell. I al front de tan lluita nota baixà de la serrallada a la Hoya de Màlaga.

La seva arribada causà veritable sensació entre requetés i falangistes, moros i legionaris. Tots els suspengueren, per breus minuts, la seva feina d'assassinar malaguens sospitosos de republicanisme, socialisme o sindicalisme, a què es venien lluitant sense descans d'ençà que entraren a la ciutat, darrera els batallons d'Itàlia i Alemanya, i l'escortaren aplaudint fins al Govern civil.

I així Flores Arocha, amb paraula inflamada, confessà el seu feixisme i el seu nacionalisme, cantant les glòries de Franco i de Quelpo, i demanà un lloc als rengles dels salvadors de la Pàtria.

L'hi han donat. Flores Arocha és ja oficial Comanda un destacament. El seu nom rodà per la Premas estrangera Aviat el veurem disputant a Franco els teutònics favors de von Faubel...

MADRID heroic!!

De dalt a baix:
 • Detall de la Ciutat Universitària, abans de l'ofensiva lleial que la deixà neta de facciosos: d'esquerra a dreta, Institut Nacional d'Hisenda, Casa de Velazquez i Institut del Càncer.
 • Una de les cases del barri d'Argüelles, el més castigat per les incursions dels avions faciosos. Diumenge passat el visitaren els ambaixadors d'Espanya a Londres i a Moscou, els quals exposaran, a Anglaterra i a la URSS, la «taca» realitzada pels avions alemanys en aquest barri de Madrid.
 • Les cases de la plaça de la Moncloa, amb els efectes del canoneig dels rebels. (F. Sánchez Català)

L'EXEMPLE

Les sis lletres de Madrid fins ara simbolitzaven l'heroica resistència. Ara, des de fa una setmana, comencen a simbolitzar l'ofensiva victoriosa.

Perquè Madrid, durant setmanes i setmanes, ha estat demanant l'activitat en altres fronts com a mitjà més segur d'afirmar la seva dramàtica situació. Per a salvar Madrid — es deia — cal que els exercits del Nord, de Llevant, avançin devers el Centre i agafin pels flancs les tropes mercenàries del feixisme internacional.

Però l'operació no es feia. I, mentrestant, von Faupel, els Estats Majors alemany i italià i llurs ordenances espanyols projectaven damunt els mapes de la guerra l'ofec de Madrid tallant-li la carretera de València. Ja que la capital de la República no s'havia deixat prendre de cara, ara un moviment envoltant la faria caure a les mans sagnants de Franco.

Però von Faupel, possiblement un gran estrateg damunt el paper del mapa, va de fracàs en fracàs damunt la terra ocre de la planúria castellana. El paper del mapa resisteix totes les punxades de les banderetes nazis... La vella terra ibèrica, però, no se la punxa en va. El mapa s'esquitxa de sang...

El Jarama ha liquidat un tant per cent important de les il·lusions feixistes. Les tropes de la República han trobat llur millor forma, i a camp descobert, han repetit la gesta heroica del Manzanares, l'altre riu castellà. L'enemic creia, peyorativament per a nosaltres, que només sabíem lluitar eficaçment a l'ombra dels edificis urbans. El Jarama els haurà convençuts que la República no necessita altre parapet que el de l'ideal.

L'ideal servit amb abnegació i disciplina. Perquè una de les lliçons — i no pas la menys important — que es desprèn de les glòries i actuals jornades de Madrid és la de l'eficàcia de la disciplina. Hem passat molt de temps parlant del comandament únic. A l'hora d'implantar-lo s'hi oposaven gelosies de bàndol, recels de classe, desconfiances mútues. Però Madrid, de mica en mica, sota la pressió del puny de ferro enemic que trucava a les seves portes, es va vèncer a si mateix. Va vèncer tot el que dintre d'ell hi havia de mesquí, d'innoble, de baix... En l'heroisme va purificar-se.

Aleshores, només aleshores, fou possible implantar el comandament únic. Els resultats d'aquesta decisió són aquí, en l'ofensiva victoriosa del Jarama i assenyalant als quatre vents de la República l'únic camí per a guanyar la guerra.

Girem els ulls vers Madrid, catalans! Si nosaltres també volem vèncer l'enemic, és indispensable que obtinguem una victòria prèvia, una victòria damunt la part negativa del nostre esperit. Cal ofegar l'amor propi, l'orgull, la intolerància, l'odi al germà de lluita. I cal que surin, triomfants, les úniques qualitats positives: l'abnegació i la disciplina.

Una enquesta del Secretariat Militar del P. S. U. C. i de la U. G. T.

¿Com es pot guanyar la guerra ràpidament?

Resposta de Joan Cornudella, secretari general d'Estat Català

Assabentar-nos que tom la guerra. I per això cal canviar el clima que viu la gen.

Si he de parlar clar, diré que el nervi de la qüestió és que la gent sapiga, encara que sigui d'una manera aproximada, què vindrà darrera de la victòria. Això és el que pot canviar el clima que vivim a la rearguardia.

Deu quilòmetres endarrere dels nostres fronts podreu constatar una manca d'interès que és del tot simptomàtica. Què ha creat aquest clima ingrát?

Si assolim aquest canvi necessari, allò altre vindrà. Perquè allò altre és qüestió de detall. Detall de tant volum com vullgueu, però detall al cap i a la fi.

I la consigna que crearia aquest interès popular, la teniu; la sap tothom.

Cal només que un home amb sensibilitat trobi la fórmula per a concretar-la.

Veuem com després d'això hi haurà Exèrcit Regular, comandament únic, etc. etc. Coses que són els detalls que hem escrit més amunt.

«Organitzant immediatament l'Exèrcit Popular Regular», ha dit el pintor Miquel Viladric

Cal anar a la guerra, primer, per tal d'acabar amb ella ràpidament, i a la revolució, amb entusiasme, amb fe cega en el triomf. Sols cal aquesta seguretat per a assolir la fita dels nostres ideals. I si aquesta seguretat la té el poble, i és veritat que la té, perquè es converteix en realitat gloriosa cal que els organismes superiors — Estat, Generalitat — sen facin ressò i organitzin immediatament l'Exèrcit Popular regular, que és el que ha de donar cim a aquesta gran empresa d'acabar la guerra ràpidament, empresa que cal que sigui sotmesa per tots com una necessitat revolucionària.

MINISTRES A MADRID

Ma grat la guerra, es donarà un gran increment a les obres públiques de la capital d'Espanya

Madrid, 22. — Avui han arribat a Madrid els ministres de Marina i Aire, Indalecio Priet; de Comunicacions, Giner de los Rios, i d'Obres Públiques, Just. Els tres membres del Govern s'han entrevistat amb l'alcalde de Madrid, Cayetano Redondo; amb els regidors madrilenys, amb els tècnics d'Obres Públiques i finalment han visitat el general Miaja.

Han celebrat amb el general una extensíssima conferència, i en acabar, Indalecio Priet ha fet les manifestacions següents:

«Hem vingut a Madrid a donar compliment a un mandat expres del Govern per tractar el problema de l'altre a la capital de la República. A les quatre de la tarda hem estat a l'Ajuntament, on hem parlat amb l'alcalde, regidors, alguns tècnics municipals i de la Direcció del Gabinet d'Accés i Extraradi de Madrid. També hem conferenciat amb el coronel Ardio, cap de les fortificacions.

Després hem vingut a complimentar el general Miaja, i gràcies a la seva bondat hem celebrat a seu despatx una reunió amb els representants de les organitzacions obreres pertanyents al ram de la Construcció. Hem estudiat el pla d'obres a executar immediatament i el que hi ha en realització referent a alguns projectes aprovats per l'Estat i el Municipi que permetran donar ocupació a milers d'obrers els quals tindran assegurat el seu salari. Les obres en projecte, els projectes que hi ha perfilats es realitzaran de seguida i dintre de Madrid, tal com la prolongació del carrer d'O'Donnell, i seguir les dels ministeris i prolongació de la Castellana.

Les obres es realitzaran aplanant terrenys i fent obertures d'obres demolició de les finques urbanes que com a conseqüència dels bombardejos i canoneigs estan enrunades a la capital de la República. Per a portar a cap això es procedirà a l'evacuació a altres barris de les persones que habiten als que estan enclavades aquestes finques, que s'enderrocaran i evacuats comptaran amb l'ajut econòmic de l'Estat.

Demà els ministres de Marina i Aire, Obres Públiques i Comunicacions aniran a l'Ajuntament de Madrid per tal d'entrevistar-se amb l'alcalde